

El pianista figuerenc Josep M.ª Surrell i la Coblà Barcelona en la interpretació de la Rapsòdia Empordanesa n.º 1, per a piano, cobla i timbales, del Mestre Lluís Albert, que dirigeix.

Abans de cada sardana, la **Coral Emporium**, va fer sentir la cançó popular en la que estava inspirada, així fresques en l'oïda dels assistents la melodia i el sentit poètic de la cançó. pogueren copsar millor el contingut emotiu que enclòia cada sardana.

Les veus femenines de la **Coral Emporium** de L'Escala, amb la seva clara dicció comarcal tan nostra, van ser com una reencarnació d'aquelles empordaneses que cantaven aquelles cançons fa més de cent anys. D'aquelles cançons que Pep Ventura escoltava encisat quan anant pels pobles amb la seva cobla les sentia cantar a les mares davant del bressol, a les donzelles quan anaven a omplir el càntir a la font, a les dones quan rentaven la bugada a la riera, a les mestresses de les cases de pagès quan passaven la farina o repassaven la roba. Són les